

Brandforsikringsforeningerne at udrede denne Erstatning, hvorimod man ikke kan anerkjende, at det i og for sig vil være retfærdigt at lægge den paa Communerne. Da denne Sag var til 1ste Behandling her i Thinget, ligesom ogsaa da en anden Sag, der ligeledes angaaer Brandvæsenet, og som er sat paa Dagsordenen for idag efter den nu foreliggende Sag, var til 1ste Behandling, udtalte de allerfleste Talere sig i Overensstemmelse med de Anstuelser, hvorom Udvalget saaledes har været enig, og det blev derhos tillige fremhævet, at, naar Erstatningsforpligtelsen skulde paalægges Brandforsikringselskaberne, da maatte den ikke paalægges enkelte af disse Selskaber, men den maatte paalægges alle de Selskaber, der vare interesserede i, at de Foranstaltninger, som Brandvæsenet havde truffet, bleve trufne. Udvalget har i disse Anstuelser og Udtalelser seet en Opfordring for sig til paa det Allernøieste at tage under Overvejelse, om det ikke skulde være muligt at foreslaae en saadan Omformning af Lovudkastet, at det kom til at indeholde Bestemmelser, der stode i Overensstemmelse hermed. Det er imidlertid ikke lykkedes Udvalget. Dettets Fleertal har nemlig bestemt maattet fastholde, at, forat det skulde kunne siges, at Opgaven var fuldstændigt løst, maatte Erstatningsforpligtelsen deles ligeligt og retfærdigt imellem alle Brandforsikringselskaber og mellem de Ciere, som ikke havde ladet deres Eiendele forsikre. Udvalgets Fleertal har maattet erkjende, at de Banfeligheder for en saadan Ordning, som den høitærede Minister ved Sagens 1ste Behandling fremhævede, at der var tilstede, virkelig ere tilstede, og at de ere af en saadan Væsen, at det ikke kunde være Udvalgets Opgave at søge at overvinde dem, hvortil saa desuden er kommen den Betragtning, at, hvis det havde ladet sig gjøre at komme til saadan Ordning, saa burde Erstatningsbestemmelsen ikke indskrænke sig til at nævne de enkelte Gjenstande, som her i Lovudkastet omhandles, men den burde da omfatte alle de Gjenstande, som blive tilintetgjorte eller molesterede ved Brandvæsenets Rednings- og Slukningsforanstaltninger. Paa Grund heraf og tillige af de Grunde, som Fleertallet har tilladt sig korteligt at udvilde i Betænkningen,

er det kommet til det Resultat at anbefale Lovudkastets Vedtagelse i det Væsentlige uforandret til det ærede Thing. — Med Hensyn til de af Fleertallet stillede Vædringsforslag skal jeg tillade mig et Par korte Bemærkninger. I Vædringsforslagene Nr. 1 og 2 foreslaaer Udvalgets Fleertal, at der istedetfor de i Lovudkastet brugte Udtryk: „eller i samme nedlagte Afgrøde samt Hegn, forsaavidt disse ikke ere forsikrede imod Ildsvaade“ skal sættes: „eller i samme nedlagte Afgrøde, forsaavidt denne ikke er forsikret imod Ildsvaade, samt levende Hegn“. Udvalgets Fleertal er nemlig blevet underrettet om, at der findes nogle Brandforsikringselskaber her i Landet, som tegne Forsikring imod saadan Skade som den, der er Gjenstand for Dmtale her i Lovudkastet. Men, forsaavidt en saadan Skade kan forventes godtgjort af Forsikringselskaberne, forekommer det Fleertallet, at der ikke er nogen Grund til at give vedkommende Ciere Afgang til Erstatning fra andet Sted. Med Hensyn til Hegnene har Udvalget derhos troet, at Hensigten med Lovudkastet blev naaet, naar man foran „Hegn“ tilføiede Ordet „levende“. Der ved ubeluffer man fra Berettigelsen til at forbre Godtgjørelse saadanne Hegn, som kunne assureres, navnlig Plankeværker og Stakitter. Naar en Ciere har unbladt at forsikre dem, maa han selv tage den deraf flydende Skade. Levende Hegn ere derimod Noget, der ikke kan assureres, og de kunne undertiden have en temmelig stor Værdi. Fleertallet har ikke overseet, at der foruden levende Hegn endnu findes nogle andre Slags Hegn, som kunne blive Gjenstand for Odelæggelse ved Ildsvaade, og som ikke kunne forsikres, nemlig Jord- og Steendiger og desuden Fletværksgjærder; men den Skade, der kan tilføies de tvende første Slags Hegn, vil i Reglen være ubetydelig, og dens Betydning vil endnu mere blive formindstet derved, at deres Materiale jo dog altid bliver tilstede, saa at hele Udgiften ved at reparere Skaden vil indskrænke sig til deres Gjenopførelse; og hvad det sidste Slags Hegn, nemlig Fletværksgjærderne, angaaer, da ere de af de virksomste Midler til Udbredelse af Ildsvaade i sammenbyggede Byer, og der vil derfor snarere være Anledning til at søge deres